

не се жени, не се свързва. Личниятъ човѣкъ се свързва, съ цель да извърши нѣкаква работа. И духътъ сжщо не се жени. Затова Христосъ казва: „Които се сподобятъ съ този вѣкъ, нито се женятъ, нито за мжжъ отиватъ.“ Това, което хората наричатъ женитба, е актъ само за земята. Каква любовъ е тази, която се мѣни? Докато не се е оженилъ, момъкътъ казва на момата: Умирамъ за тебе. Като се ожени за нея, той ѝ казва: Умирамъ отъ тебе. Коя любовъ е по-силна: да умирашъ за човѣка, или да умирашъ отъ него? Едно трѣбва да знаете: не вѣрвайте въ любовъ, която се мѣни.

Истинската любовъ е вѣчна. Истинската мждрость и истина сжщо сж вѣчни. Въ тѣхъ човѣкъ трѣбва да вѣрва. Ако вашата вѣра се потиква отъ любовта, мждростта и истината, вие сте на правъ пътъ. Човѣкъ познава силата на своята вѣра по това, че обикновено не боледува. Заболѣе ли, той лесно се справя съ болестта си. Болестта е благо за него. Той я отстранява отъ себе си толкова лесно, колкото голѣмиятъ юнакъ — своя противникъ. Чрезъ болеститѣ се изпитва силата на човѣка. Ако е силенъ, той ще събори болестта. Ако е слабъ, болестта ще го събори. И вие ще знаете, че болеститѣ не сж нищо друго, освенъ голѣми юнаци, пехливани, които ви нападатъ, за да изпитатъ, колко сте силни. Вие ще се борите съ тѣхъ, ще се огъвате, ще превивате ржцетѣ и краката си,